

CURIERUL CREȘTIN

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ-GHERLA, CU UN ADAOS NEOFICIAL

Abonamentul pe un an 200 Lei. — Apare de 2 ori pe lună. — Inserațiuni se primesc după avizată

PARTEA OFICIALĂ

Pastorală de Invierea Domnului 1940.

IULIU

*din îndurarea lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic al Romei
Episcop român unit de Cluj—Gherla,*

Veneratului Cler și iubitului popor dreptcredincios

Dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Nostru Isus Hristos!

Venerați Frați și Preaiubiți Fii!

Hristos a înviat!

Scumpă și fericitoare mărturie a Invierii Domnului. Fericit sufletul, care, în lumina darului credinții, vede pe Domnul înviat din morți și mărturisește rostind, cu tărie: „Adevărat a înviat“. În el se plînește cuvântul Domnului Isus: „Lumea nu mă va vedea, iară voi mă veți vedea, căci Eu sunt viu și voi veți fi vii¹⁾. Voi veți fi vii. Voi cei ce veți crede întru mine, voi care în această credință împărtășiți viața mea. În lumina învierii Domnului credinciosul cunoaște că trăește întru Domnul și Domnul întru el. „In ziua aceea, spune Mântuitorul la Cina cea de taină, veți cunoaște că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru mine și Eu întru voi“³⁾

Aceasta-i viața tainică a credinciosului întru Hristos, întru care a strălucit lumina feței Lui, lumina darului credinței.

Cei luminați, cei ce au păstrat lumina darului dumnezeiesc în suflete, cei ce l-au recâștigat după ce l-au fost pierdut, toți aceștia și numai aceștia văd, cu ochii sufletului, pe Domnul înviat din morți și sunt fericiți în această tainică vedere. Sunt fericiți, cum îi fericeste Domnul în cuvintele sale îndreptate lui Toma, pe care în dumnezeiasca milă l-a încredințat: „Fericit ești Toma, că m'ai văzut și ai crezut. Adevărat fericiți cei ce n'au văzut și au crezut“. Fericirea credinței luminate, care deși nu pipăie pentru a pune degetul în rana cuelor, și mâna în coasta Domnului, cum a cerut necredinciosul Toma, rostește, azi totuș fericit cu Apostolul încredințat din nou: *Domnul meu și Dumnezeul meu și l-se închină Celui înviat cu mărirea a treia zi din morți.*

Pentru împărtășirea deplină a fericirii acesteia se cere credința sufletului curat, împăcat cu Dumnezeu. Suflet care împărtășește darul Domnului,

¹⁾ Ioan XIV, 19.

³⁾ Io. XIV. 20.

vieața Lui. Vieața nouă revărsată în lume, din vieața Sa.

Suflet drept, și inimă curată cum spune proorocul: „*Inimă curată zi-dește întru mine Dumnezeu și suflet drept înoeste întru cele dinăuntru ale mele*“. Vieața nouă așezată întru curățenia inimii și întru dreptatea sufletului. Omul bun, omul drept, omul împăcat cu Dumnezeu. Omul curat, omul așezat în darul dumnezeiesc. Acesta trăește în strânsă, tainică legătură cu Dumnezeu, împărtășește vieața Lui, mărirea Lui și fericirea Lui.

„*Fericiți cei curați cu inima că aceia vor vedea pe Dumnezeu*“.

În postul mare și sfânt, te-ai apropiat creștine de Dumnezeu să-i ceri iertare și deslegare? Poate ai căzut de atâtea ori în lupta grea pe care o duci pentru bine în acest veac rău și păcătos, ai pierdut pacea sufletului tău. Domnul nu voiește moartea păcătosului ci ca sa se întoarcă și să fie viu.

„*Veniți la mine toți cei întristați și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi*“. Ai ascultat această chemare fierbinte, dumnezeiască, care îți îmbie odihna sufletului chinuit, robul păcatului? Luat-ai pacea însetată? L-ai primit iarăși pe Hristos cu darul său în suflet? Dacă este așa, atunci, azi, în ziua Invierii sale, ești cu adevărat fericit și vezi cu sufletul curat pe Dumnezeu, când rostești mărturisirea credinței: „*Domnul meu și Dumnezeul meu*“ și l-te închini Celui înviat din morți, Hristos Domnul.

Cel ce din nefericire nu se simte împăcat cu Impăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, să nu-și piardă nădejdea. Brațele Domnului stau larg deschise pentru îmbrățișarea tuturor întru iertare, pentru că n'a venit în lume să judece lumea, ci să o mântuiască. A spus-o singur că n'a venit pentru cei drepti, ci pentru cei păcătoși, pentru că nu cei sănătoși au lipsă de doctor, ci cei bolnavi.

Să alergăm deci, cu toții, la izvorul luminii darului, la izvorul vieții și să luăm pacea Domnului întru iertare și odihnă sufletelor noastre. Veniți de luați lumină din Lumina veșnică, ca în această lumină a sufletului împăcat să-L vedeți pe Domnul înviat din morți, Impăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre.

Să nu ne mulțumim să ne lăsăm numai purtați de valul mare al bucuriei obștești a Invierii Domnului, ci să înstăpânim această bucurie în sufletele noastre, împăcate și luminate. Aceasta-i bucuria cea mare, bucuria deplină despre care spune Domnul, nimenea nu o va lua dela noi.

„*Iarăși voi veni la voi și sufletul vostru se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi*“! Aceasta-i bucuria când Domnul coboară din nou în sufletul iertat și împăcat, pentru adevărata pocăință.

Astfel să ne așezăm cu toții în lumina darului dumnezeiesc și în bucuria păcii Domnului Isus.

Plin de dar și de adevăr stă înaintea ochilor sufletelor noastre Domnul Isus, Cuvântul veșnic, întrupat: „*Cuvântul trup s'a făcut*, spune Sfântul Apostol și Evangelist Ioan și s'a sălășluit întru noi și am văzut mărirea lui, mărirea Unuia-născut dela Tatăl plin de dar și de adevăr.“ Plin de dar și de adevăr Stăpânul vieții, care cu moartea Sa pe moarte a călcat, zdrobindu-i puterea și stăpânirea, și îmbie tuturor vieață, a cărei izvor veșnic și nesecat este. Veniți de luați lumină și vieață. Pace și odihnă sufletelor voastre.

„*Paștile Domnului! Să ne luminăm popoare!*“

Să ne luminăm popoare. Iată glasul de chemare îndreptat tuturor sufletelor, tuturor neamurilor. De ce au mai mare și mai arzătoare lipsă popoarele, a căror zare s'a întunecat, decât de lumină.

Intunecare greu s'a lăsat pe pământ în veacul nostru, care s'a mândrit

a se chema veacul luminii. Se cutremură sufletul nostru, Venerați Frați și Preaiubiți Fii credincioși, de ceea ce petrece în lume. Nici când în Istoria omenirii n'a fost o înclăstare mai mare și mai înfricoșată, pe viață și pe moarte, ca aceasta.

S'a deslănțuit, cu adevărat, puterea întunerecului. Se pare că moartea vrea să ia biruința în acest ceas al ei. Popoarele au pierdut lumina vieții și în bezna întunerecului dau lupta grea cu moartea.

Ingrozită stă lumea întreagă, în deplinul înțeles al cuvântului, și cei ce sunt în focul îngrozitor al luptei și cei ce îngroziți privesc infernala vâl-vătaie, apărându-se cu toată grija și încercând să înlăture din rășputeri primejdia dela țara lor. Rânjește satana în fața isprăvii morții.

Dar în această deslănțuire a puterilor iadului și ale morții se ridică chipul de lumină dumnezeiască a Mântuitorului înviat din morți și rostește cuvântul veșnic, ca odinioară pe plaiurile Galileii și ale Iudeii: „*Eu sunt lumina lumii, cel ce îmi urmează mie nu umblă în întunec, ci are lumina vieții. Eu sunt calea, adevărul și viața*”. Imbie tuturor pacea vieții sale, pacea Invierii sale.

De Domnul s'au lepădat. Căile Lui le-au părăsit și s'a dovedit nebunie înțelepciunea veacului acestuia. Isus Hristos, același ieri, azi și întru toți vecii.

Acelaș: *Lumina lumii*. Acelaș: *Invierea și viața*. Acelaș: *Incăputul și Sfârșitul*. Iată adevărul cuvintelor lui veșnic adevărate: *fără de mine nu puteți face nimica*. Cuvintele vieții veșnice ni le-a dat, poruncile lui, adevărul și dreptatea așezate în plinirea acestor porunci, viața lui dumnezeiască din care ne-a făcut parte. Cel ce are cuvintele mele și le păzește pe ele are viață. Odihna sufletului și pacea lui.

„*Pace vouă*” a fost cel dintâi cuvânt rostit Apostolilor după învierea Sa; rostit prin ei nouă tuturor. Aceasta ne-o imbie și azi, nouă și lumii întregi și ne chiamă la viață nouă: *învățați-vă dela mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre*»

Pentru a ieși din puterea morții la lumina vieții, trebuie să ne întoarcem la calea cea dreaptă, împărătească a lui Hristos; la adevărul cuvintelor lui, care dacă cerul și pământul vor trece, ele nu vor trece, și la dreptatea lui, care este dreptate în veac.

Să ieșim din fărădelegi, pentru că nu este pace celui fărădelege, fie el singuratec, fie familie, fie neam întreg.

Puterea noastră, popor blând și credincios, aceasta a fost: cuvântul Domnului și dreptatea lui. Credința în Dumnezeu, credința vie a faptelor creștinești. Omenia, iubiți credincioși. Acest popor a știut, ce este omenia. Oameni întregi, au fost sănătoși în sănătatea sufletului lor luminat și puternici pe cărarea veacurilor, în vremuri nespuse de grele, pentru că simțiau aproape pe Dumnezeu: îl simțiau în sufletul lor.

Unde vom căuta mântuire în aceste ceasuri de primejdie, dacă nu pe aceeaș cale a vieții, pe calea credinței părinților, a credinței faptelor lor creștinești și a omeniei. La Isvorul vieții Hristos. Înviați cu toții la nouă viață, cu inimă curată și suflet drept.

Cu toții, în sfântă unire sufletească, în deplină dragoste frățească, așa, cum suntem neconținut chemați și îndemnați din înălțimea Tronului glorios, de unde un Rege luminat a știut, din bună vreme, îndrepta pașii tuturor fiilor acestei țări, binecuvântate de Dumnezeu, pe calea înfrățirii tuturor, întemeiați în credința părinților, pentru a ne împuternici, un suflet și un trup, chezașia biruinții încercării ceasurilor, prin care trecem.

Un suflet și un trup în frățească dragoste. Acest suflet să stăpânească

vieața noastră, lucrând, jertfind, viețuind, mai mult, ca oricând, unul pentru toți și toți pentru unul.

Cu câtă dragoste cuprind în suflet întreaga vlădicie și văd, cu multă înduioșare, că și de Sfintele Paști, ca și la Crăciun, mulți părinți nu pot fi acasă lângă scumpii lor fii și mulți fii sunt departe de căminul părintesc, stând la datorie sfântă, la paza hotarelor. Paștile Domnului, Paștile, cât sunt și ele pline de teamă și îngrijorare.

Toți cei de acasă să-și cunoască și ei de sfântă datorie paza hotarelor, care sunt chemați și ei să le apere, acolo, unde se află, viețuind și muncind creștinește și românește, ajutându-se unul pe altul frățeste. Un Neam și o Țară, o apărare, una și nedespărțită, pe întreg cuprinsul ei. Așa vom rămânea puternici și vom chezașui pacea noastră, a tuturor, pe calea, pe care suntem înțeleptește așezați.

Dela prunc până la Rege, pe întreg cuprinsul țării, să muncim și să jertfim, cu suflet creștinesc și românesc, pentru apărarea păcii noastre, înălțând rugăciuni fierbinți pentru pacea lumii întregi.

Oastea puternică a pruncilor voștri nevinovați, îngerii Domnului pe pământ, să cerșească Domnului Isus, înviat din morți, să sdrobească puterile morții și în mila nemărginită a inimii sale iubitoare să reverse lumină pe cărarea popoarelor și să le dăruiască pacea Sa, pe care lumea nu o poate da.

„Paștile Domnului. Să ne luminăm popoare“.

„Să se scoale Dumnezeu și să risipească vrășmașii lui“.

„Hristos a înviat“.

„Să ne închinăm sfintei Învierii Lui, celei de a treia zi“.

„Dărul Domnului nostru Isus Hristos cu voi.“

Dragostea mea cu voi cu toți, întru Hristos Isus. Amin“.

Cluj, Învierea Domnului 1940.

Episcop Iuliu

Această pastorală se va ceti din partea Onorat Frăților Voastre poporului credincios în ziua întâia de Paști, iar în filii în ziua doua, unde sunt mai multe filii în ziua treia.

Numiri.

Mult Onoratul *Ștefan Răcășan*, paroh protopop onorar în *Sâncraiu* *Almașului*, protopopiatul Cluj-Mănăștur, este transferat, la cerere, în aceeași calitate, la parohia *Tiha Bârgăului Sat*, vicariatul Rodnei.

Din șed. cons. 4 Aprilie 1940.

Nr. 2039—1940

Onoratul *Laurențiu Budu*, paroh în *Dolheni*, tractul Ilenzii, este transferat, la cerere, în aceeași calitate, la parohia *Negreni* tractul Surduc.

Din șed. cons. 4 Aprilie 1940.

Nr. 221—1940

Onoratul *Emil Boca*, paroh în *Tiocul de Jos*, tractul Someșului, este numit *protopop onorar* cu facultatea de a purta brâu roșu.

Din șed. cons. 4 Aprilie 1940.

Nr. 1458—1940

Informațiuni despre preoții pensionari.

Lăsăm că oficiile protopopești, începând cu anul 1940 să întocmească datele necesare (după formularul 4) și pentru preoții pensionari domiciliați pe teritoriul tractului respectiv, înaintându-le în termen util, deodată cu informațiunile despre văduve și orfani.

Din șed. cons. 4 Aprilie 1940.

Nr. 2496—1940

Indrumări săptămânale pentru agricultori.

În urma invitării ce ne face Comisia de Mobilizare Agricolă a Ținutului Someș, lăsăm Fraților preoți, ca să dea tot concursul pentru a fi cunoscute de cât mai mulți plugari „indrumările săptămânale” cu caracter gospodăresc agricol, ce se publică în fiecare număr al organului de propagandă și informații agricole pentru agricultori „Ogorul Românesc” al Ministerului de Agricultură și Domenii.

Din șed. cons. 4 Aprilie 1940.

Nr. 2677—1940

Sprijin pentru organizarea muncilor agricole.

Onoratul Minister al Cultelor și Artelor ne încunoștințează că a expediat tuturor preoților din Eparhia Noastră o circulară privind concursul pe care cere Guvernul Țării să se dea plugărimii ca să se însămânțeze tot pământul cultivabil din tot cuprinsul Țării.

Invităm întreg veneratul cler să stea în ajutor ca să se poată realiza gândul înaltului Guvern care este pentru valoarea intereselor înalte ale țării în ceasul de față.

Din șed. cons. 4 Aprilie 1940.

Nr. 2692—1940

Subscrierea la bonurile de înzestrare

Venerat Cler,

Vă este cunoscut Venerați Frați însuflețirea, cu care populația Țării a subscris la bonurile de înzestrare a armatei noastre. Onoratul Minister, pentru a da prilejul și cetățenilor mai săraci să-și facă patriotica datorie, a emis bonuri de 100 și 500 Lei. Veți face cel mai călduros indemn cu toate ocaziile, ca nici un credincios să nu rămână dela această datorie națională întru apărarea patriei.

Pentru orientare publicăm mai jos adresa Onoratului Minister al Cultelor și Artelor:

COPIE: Ministerul Cultelor și Artelor, Serviciul Inspectoratului General al Cultelor. Prea Sfinției Sale, Prea Sfințitului Episcop greco-catolic român, Cluj-Gherla. No. 15.828/1940. Prea Sfințite, În legătură cu adresa Ministerului Finanțelor — Casa Autonomă de Finanțare și Amortizare, No. 5800 din 22 Martie 1940, înregistrată la Ministerul Cultelor și Artelor sub No. 15.828/1940, am întocmit o circulară pentru toți preoții ortodocși și greco-catolici din țară, rugându-i, să dea sprijinul Cucerniciilor lor pentru o răspândire cât mai mare a bonurilor de înzestrarea armatei și întărirea hotarelor țării. Aceste circulări, tipărite de

Ministerul Cultelor și Artelor, s'au expediat P. C. Protopopi, după numărul de preoți, pe care îl au în protopopiile prea Cucerniciilor lor, cu rugămintea de a le expedia preoților, pe care-i au în protopopiat. Aducându-Vă aceasta la cunoștință, Vă rugăm, Prea Sfințite, să binevoiți a da prețiosul sprijin al Prea Sfinției Voastre Guvernului Țării, pentru o cât mai mare răspândire a bonurilor pentru inzestrarea armatei, dispunând, ca preoții să folosească toate ocaziile, pe care le oferă oficierea slujbelor religioase publice și particulare, lămurind poporul, atât siguranța plasării numerarului lor, cât și importanța faptei lor, în ceea ce privește interesele Statului, dar și interesul fiecăruia. O armată este tare, când e și bine aprovizionată, cu echipament, subsistență, muniții și armătură. Apărarea Statului implică în sine și apărarea bisericii, ca instituție fundamentală și națională a Statului, cu menirea de a sădi în sufletele cetățenilor toate virtuțile morale, nece-

sare unei temeinice organizației de Stat.

Având în vedere interesul Statului, al Bisericii și al credincioșilor de a avea oștirea țării inzestrată cu tot, ce-i trebuie, în cazul, când hotarele patriei ar fi călcate. Vă rugăm, Prea Sfințite, să binevoiți a dispune, ca organele în subordine, pe care le aveți, să se intereseze foarte de aproape de activitatea preoțimii în ceea ce privește obiectul circulării acestui Minister No. 15.828/040, care se anexează. În timpul potrivit, Vă vom ruga, să binevoiți a ne da referințe asupra rezultatului acestei circulații, cât și asupra circulației No. 12.841/1940, privitoare la aratul și însămânțatul tuturilor ogoarelor și țărinelor cultivabile ale țării. Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Ministru: ss. Indescifrabil. Directorul Serviciului Inspectoratului General al Cultelor: ss. T. P. Păcescu.

Nr. 3095

Episcop Dr. Iuliu Hossu

PARTEA NEOFICIALĂ

Personale

I. P. S. SA EPISCOPUL NOSTRU, reîntors dela Roma, a petrecut în zilele dela 26—31 Martie la București, unde a făcut importante demersuri în interes superior bisericesc.

Conferință episcopească

În 9 Aprilie a. c. toți Preasfinții Arhiepiscopii români uniți s'au întrunit în conferință episcopească la reședința mitropolitană din Blaj. Între diferitele probleme de actualitate, s'a desbătut și

reorganizarea învățământului teologic, care, în urma dispozițiilor din legea raționalizării învățământului superior, nu mai suporta amânare.

Arhierii noștri la București

Abea rentors dela conferința episcopească, I. P. S. SA, împreună cu I. P. S. SA NICULESCU și P. S. SA IOAN al Lugojului, au plecat la București, unde au participat la ședințele senatului și au rezolvat importante chestiuni de ordin bisericesc.

»Credința, factor de viață«

Conferință rostită de Excelența Sa Iuliu Hossu în aula Școlii Normale din Cluj

Răspunzând invitației conducerii Școlii Normale Superioare din localitate, I. P. S. Sa episcopul Dr. Iuliu

Hossu a rostit în sala Colegiului Academic o interesantă conferință cu subiectul: »Credința—factor de viață.

În numeroasa asisteuță am remarcat prezența dlor: prof. univ. *Dr. Iuliu Hațiegan*, directorul Școlii Normale Superioare, colonel *Manole Enescu*, prefectul județului, prof. univ. *Ioan Lupaș*, prof. univ. *Dr. Alex. Borza*, *Marius Peculea*, directorul băncii „Albina”, *Dr. Vătășescu*, secretarul deneral al Universității, monseniorul *Dr. Emil Juga*, *Dr. Titus Malai*, *Dr. Octavian Domide*, *Dr. Gheorghe Vidican*, rectorul Academiei de Teologie, rvd. *Dr. Cosma Avram*, *Dr. Emilian Lemeny*, prof. *Gavril Jagăr*, prof. *Dr. Buia*, pâr. *Pop Miron*, d-nele *Dr. Boilă*, prez. Reuniunii Femeilor române, *Peculea*, *Simu*, cuvioasa *Terezia Greceanu*, sora *Gemmo*, d-șoara *Cârstei*, studenți, studente, elevi și eleve.

Distinsul conferențiar, primit cu o manifestație însuflețită de simpatie, a spus următoarele:

„Am venit cu drag aci să iau contact sufletesc cu tinerii iubiți ai acestei școli de elită care a luat ființă din gând înalt, în aceste ceasuri de gigantică încleștare, de luptă pe viață și pe moarte, în această deslănțuire a frământărilor în sânul omenirii, când se așează înaintea sufletului moartea și m'am gândit despre ce aș putea vorbi acestor tineri de care m'am apropiat cu sufletească dragoste. Am venit să vă desvălui comorile eterne, concretizând subiectul conferinței „Credința factor de viață”. Despre viață am să vorbesc acestora care se pregătesc să fie lumină și viață. Vreau să grăesc despre temelia vieții pe care acest suflet de apostol trebuie să aibă un razim sub piciorul său de propovăduitor al credinței factor suprem de viață. Credința suprem factor de viață, eredința însași, viața adevărilor revelate spre care suntem chemați să tindem pentru autoritate acelaia care a revelat-o: supremul bine, supremul frumos, supremul bun, supremul adevăr. Ce e credința, ce e acest adevăr, cine a revelat lumina vieții, cine e care s'a identificat cu adevărul, cu

bunătatea, cu viața? Cuvântul creator, logos“-ul despre care vorbește apostolul iubirii la începutul evangheliei sale: Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era cuvântul”. El Creatorul a toate, El dătătorul de viață a toate, El primul motor, El prima schintee dumnezească. Întru Dânsul viața, era lumina oamenilor. Viața era lumina lumii, cuvântul întrupat, izvorul vieții, chip de urmat. El a venit să lumineze, a venit ca prin viața sa să ne facă drum de viață, lumină de îndrumare spre viață.

Toate paginile Sfințelor Scripturi răsună de acest cuvânt de lumină și viață. S'a dat pe sine spre împărtașire, ca toți să ia din a sa viață și să-i urmeze cuvântul. „Cuvântul trup s'a făcut, a sălășluit întru noi și noi am văzut mărirea Lui plină de dar și de adevăr”... plinirea intelectului, desăvârșirea înțelepciunii, împărtașirea prin credința însași. Toate adevărurile, tot ce e revelat, a confirmat cu viața sa, trăindu-le și confirmându-le cu atotputernicia sa. A lui adevăruri n'au fost numai o doctrină, n'au fost numai o frumsețe a cuvântului, a lui predicare a fost viața și aceasta a voit să o împărtașească din prisosință celor însetați după viață. Tainică și strânsă este legătura de viață între credință și acela care crede în cuvântul întrupat și lumina credinței, pe care o înfățișează ca mlădițele în raport cu viața.

În această revărsare de suflet dumnezeesc, crește ceea ce filosofii păgâni spuneau că e ceva divin în om; acesta e sufletul, dar ridicat din nou în lumina Aceluia din care s'a desprins ca o dumnezească schintee și ajunge în adevărata lui lămină, în adevărata lui putere de acțiune. Acesta este sufletul — o realitate luminată cu lumina eredinței, care are frumusețea, bucuria, și armonia desăvârșirii lui, înălțat și redeșteptat din umbra morții în strălucirea vieții. „Trăesc eu și nici nu trăesc eu, trăește în mine Hristos” — a spus (Pavel) marele

apostol al neamurilor. El singur spune lui Agripa că totul a făcut: „și i-am legat și i-am dus la moarte și îi apăsam pe cei ce mureau pentru credință, iar ei mărturiseau credința“. „Dar am fost întrebat:

Pentru ce îi prigonești?

— Cine grăește?

— Eu, pe care tu-l prigonești.

Din înfocat prigonitor acesta a ajuns vas ales și neînfricat propovăduitor; a colindat lumea întreagă vestind cuvântul vieții și așa grăind: „Mie a trăi îmi este Hristos“ — și astfel porni încolțirea credinței în suflete, printre prigoniri sângeroase, nebiruit de nici o prigoană.

Acela cheamă spre o credință, care nu e abstracție, nu doctrină, ci o nouă viață de lumina dumnezească spre a trezi familia la această viață, spre a îndruma pe cei neîncredători care privesc cu dispreț această învățătură pe care nu o pot cuprinde fără ajutorul celui de sus.

Iată-ne după atâtea veacuri văzând dospind aluatul dumnezeesc. Iată-ne văzând copacul cel mare al creștinismului, trăind mai departe dumnezeescul adevăr. Acesta este viața creștinismului rodnic și puternic, acesta e sufletul creștin care din început biruește oamenii și rămâne nebiruit în orice împrejurare.

Mare e puterea credinței, mare lumina credinței. Acesta e punctul de razim din care pornind, se lucrează și se acționează având chezașia biruinței.

În trufia gândului de a înfrunta cerul căldura sufletească se răcește. Nu facem altceva decât descoperim, combinăm: e progres, e lumină; dar cu cât progresăm mai mult în știință, cu atât e mai mare taina izvorului din care toate acestea țâșnesc. Totuși dacă încercăm cu suflet curat nu se poate să nu-l aflăm pe acela care ne-a dat lumina și viața sa.

Prea suntem însă înaintați, avem prea multă lumină, dar nu știm să întrebăm ceace ne este dat.

Veniji să ne bucurăm de ceasul

vieții, să ne îndreptăm spre izvorul vieții și al lumii de care are nevoie familia și societatea creștinească pentru a trăi o viață armonică, așezată și plină de bucurii.

Astăzi credința e factor suprem de viață; nu credința înăscută, ci tezaurul adevărilor relevate, asimilate și trăite, căci credința fără fapte este moartă. Urmați calea credinței în faptă și viață, urmați calea vieții trasată de aceste adevăruri, care dau putere de viață sufletească, luminată de credință.

Toți cunoaștem istoria celor 19 veacuri a neamului din care suntem fericiți a face parte. Care a fost puterea de rezistență a acestui neam, dacă nu credința, identificarea cu acela în care a crezut. Credința a lucrat, ea a ținut legătura acestui neam, și a înmulțit sufletele creștinești.

Urmați calea credinței în aceste ceasuri, toți aceștia cari vă pregătiți să deveniți apostoli, propovăduitori de cuvânt, așezându-vă formarea sufletului vostru pe această temelie.

Ne trebuie o școală de eroism? — cum a afirmat d. președinte al Academiei Române. E școala pe care ne-a lăsat-o strămoșii noștri, cari în condiții extrem de grele au înfruntat, biruind toate greutatea. Iar școala să-și așeze pe credință, formarea tinerilor chemați să ducă mai departe puterea de viață a acestui neam. Inzadar vom încerca orice alte deslegări; nu vom putea renaște, nu vom putea avea eroism, decât din acest suflet care a fost izvor ce a revărsat din prisosință eroism în cursul veacurilor.

Nu mă îndoiesc că această școală de elită va așeza la temelie spiritul de credință, spiritul de jertfă, despre care — în cuvântarea ținută în fața ofițerilor — M. S. Regele a spus că sunt singura chezașie a a viitorului acestui neam.

Credința, factor suprem de viață și formare sufletească este chemată să înfrunte toate primejdiile ceasului de față și prin cuvântul adevărului să chezașuiască biruința de mâine a nea-

mului din care suntem fericiți a face parte. Straja noastră va fi aceasta, aceasta a sufletelor noastre sănătoase

— verificată de istorie — care ne va întări nădejtile în biruința de mâine.
V. Pop.

Noi și Invierea

În sufletele noastre de preoți taina marelui Praznic, Praznic al Praznicilor, va pogori, belșug strălucitor, lumina învierii. Vraja ei ne va răpi — și, pentru câteva clipe măcar, ne va transporta în lumea chemării noastre integrale.

Glasul clopotelor, glas de emulare, peste vorbele grăbite și știrile neînțelese ale mironosițelor, va fi glasul trezirii noastre din grijiile cotidiene și a evadării noastre din comun.

Deasupra mormântului vieții noastre trecute, Ingeri îmbrăcați în haină de lumină, în ton triumfal, ne vor agrăi:

„De ce căutați pe cel viu între cei morți? S'a sculat, nu este aici!”

Și mergând, cu Apostolii în Galileea sufletelor noastre nemuritoare, Isus, îmbrăcat în strălucirea Invierii, purtând trofeele învingerii, în plinătatea gloriei Sale, va rosti:

„Ridicați boieri, porțile voastre!”

Și-atunci, precum se risipește fumul, precum se topește ceara de fața focului, așa se vor șterge crâmpoie din vieța noastră, în care l'am însoțit pe Petru în repetate tăgăduiri tăcute. Teama de lumea ce nu judecă la tel cu noi, nici chiar când grăește ca noi, ca teama celor unsprezece, se va risipi. Atunci îndoiala noastră în puterile noastre și'n puterile lui Isus, ca îndoiala lui Toma, va dispărea.

Cuvintele Apostolului își vor găsi echivalentul viu în sufletele noastre: *Precum s'a sculat Hristos din morți prin mărirea Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm* (Rom. VI. 4.)

Așezați în înnoirea vieții, viețuind vieța nouă, în lumina lui Isus, vom vedea lumina. Biruitor al mormântului și al morții, învăluindu-și trupul în mantaua credinții noastre, Mântui-

torul ne va apare rostindu-ne cu glas cuceritor: *Adu mâna ta și o pune coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios.*

Cuvintele rostite cu trei zile înainte, la Cina cea de Taină, le vom reînoi cu Isus: *Luați măncați, acesta este Trupul meu. Beți dintru acesta toți, acesta este sângerul meu.*

Degetele noastre-L vor pipăi și buzele noastre-L vor atinge.

Fericiți cei ce nu au văzut și au crezut.

Și crezând, totuș vom vedea în El, prezent pe altar, biruitorul morții și începătorul Invierii noastre.

Căci și sub forma umilă a pâinii Isus e tot cel înviat, biruitorul morții, totdeauna viu, căci: *moartea pe dânsul nu-l mai stăpânește* (Rom VI. 9.)

Glorios în Cer ori euharistic pe altar, El e *Invierea și Vieța.*

În ziua Invierii vom înțelege mai mult ca oricând că Invierea lui Isus e învierea noastră. Glorificat în Cer, prin împărtășirea Tainei iubirii sale, se va glorifica întru noi.

Minunea Invierii nu e minunată pentru că Omul-Dumnezeu a biruit puterea morții, ci pentru că din Invierea Lui a făcut învierea noastră.

Și va intra Împăratul mării!

Intrarea lui Isus în sufletele noastre noastre va fi mai triumfală decât intrarea în Ierusalim din Dumineca Floriilor. Cel ce, nevăzut, a pătruns în casa în care Apostolii stăteau cu ușile încuiate de frica Iudeilor, va intra, Împărat al mării, biruind rezistența trupului nostru de lut, și va zidi, prin *puterea harului*, pe urmele *omului vechiu* al morții, *omul nou* al vieții și al Invierii.

Ziua Invierii, Paștile, clopotele, bi-

ruința morții, Triumful lui Isus, Vieța lui: în Cer, pe altar și în noi, toată gama mântuirii noastre va vibra în acorduri triumfale melodia vieții fără de sfârșit.

Urmași ai celor unsprezece, după ce mâna blândă a lui Isus va șterge lacrima de pocăință de pe ochii noștri și ne va spăla pata renegării, după ce biruința lui va risipi teama noastră

în fața domniilor veacului acestuia și după ce, cu degetul credinții, vom pipăi eternul trup al lui Isus, — în glasul clopotelor, ca'n melodia plină de învingere a catavasiilor, vom simți marșul triumfal al puterilor cerești, iar în biruința lui Isus ne vom regăsi pe noi înșine în *continua înviere din har în har*.

Păr. N. Pura

Casa din Nazaret

Trebuind să-mi pregătesc predica, am cetit multe lucruri în legătura cu Preacurata Fecioară. Ceva mi-a atras atenția mai mult ca altădată și m'a făcut să meditez mai mult ca de obicei. E vorba de *Casa sfântă din Nazaret*, casa în care a petrecut *Familia Sfântă*, în care și-au dus traiul Sfântul Iosif, Preacurata și fiul lor Isus, dăruit lor și omenirii de Dumnezeu, prin lucrarea Sfântului Spirit. Mi s'a părut curios, că din tot ce a încunjurat *Familia Sfântă*, din tot ce a aparținut acestei Familii, a voit Dumnezeu, de bună seamă și la cererea Preacuratei, ca să ne păstreze aceea Casă smerită, neînsemnată, sărăcăcioasă și să rămână mărturie pentru toate veacurile.

Casa sfântă în 1295 a fost transportată de îngeri, ca să nu ajungă în mâna păgânilor, și așezată în orașelul Loretto, din provincia Ancona — Italia. — Peste ea s'a zidit o biserică măreață și în fiecare an sute de mii de pelerini aleargă la Loretto, pentru ca în Casa sfântă, „La casa santa“, să-și înalțe rugăciunile lor către *Familia sfântă* și în deosebi către *Preacurata*.

Pentru ce va fi rânduit Dumnezeu, ca din tot ce a încunjurat *Familia Sfântă* și din tot ce a aparținut ei, să rămână numai Casa din Nazaret? De bună seamă Dumnezeu a voit să arate, cât de mult prețuește căminul familiar, iar Preacurata a voit să spue, că nicăiri nu s'a simțit mai bine,

decât în acest cămin, unde ea și-a îndeplinit misiunea de fică credincioasă a lui Dumnezeu, de logodnică sfântă și respectuoasă și de mamă iubitoare. De bună seamă Dumnezeu a voit să avem o pildă văzută de aceea, cum ar vrea să fie un cămin familiar, punându-ne de pildă Casa din Nazaret.

Căminul familiar! Poate niciodată nu a fost mai actuală această problemă a căminului familiar. Azi căminul familiar e pe cale de a fi distrămat. Nu vorbesc despre cele ce se întâmplă în Rusia. Acolo căminul familiar e distrus. Vorbesc de ceea ce se întâmplă la noi. Mulți încunjură greutatea împreunată cu întemeierea unui cămin familiar. Trăiesc călcând legile lui Dumnezeu și ale firii. El și Ea trăiesc ca și căsătoriți de formă, dar — independenți. Traiul lor nu lasă urme, fiecare își duce viața de sine, cel mult dacă din atenție deosebită își fac uneori cadouri, dar trăiesc independent, până se ivește un alt El și o altă Ea, ca să schimbe fără nici un regret simpatia de mai înainte. Alții, mai cu rușine se pleacă înaintea legilor bisericesti și civile, dar nu păzesc marginile legii. Stărpenia totală, sau după prima naștere, caracterizează aceste căsătorii, care la cea dintâi neînțelegere e sfârșită cu divorț.

Se aseamănă aceste căminuri cu căminul din Nazaret? O legătură sfântă bazată pe dragoste, respect și încre-

dere a fost la temelia Căsei din Nazaret.

Casa din Nazaret, acum „La casa santa“ din Loretto, ne arată cum trebuie să fie un cămin familiar. Bărbatul să se poarte cu dragoste și cu încredere față de soție, credincios, muncitor, grijitor ca sfântul Iosif. Soția iubitoare, credincioasă, ca purtarea și îngrijirea ei să lumineze, să încălzească și însenineze căminul, să-și încurajeze bărbatul în nenorociri și să-l sprijinească în greutățile, cari îi stau în cale, și să crească pe micuții, cu cari Dumnezeu i-au binecuvântat. Copiii să stea sub ascultarea părinților, ca Isus, să-i iubească și să-i cinstească, cum și Isus și-a iubit părinții și a stat sub ascultarea lor până la etatea de 30 de ani. Așa a fost căminul sfânt din Nazaret, așa vrea Dumnezeu să fie orice cămin creștin, așa vrea Preacurata să trăim noi, fiii ei iubiți de pe pământ.

Frate preotule care citești aceste

rânduri scrise cu durerea ce simte un frate mai bătrân, când vede destrămarea căminurilor familiare, gândește-te bine, frate dragă, oare căminul întemeiat de tine se poate asemana cu Sfânta Casă din Nazaret? Dragostea și încrederea domnesc în casa ta? Legea lui Dumnezeu și legea naturală sunt respectate în căminul tău? Păziți voi marginile legii? Sau doară și în casa ta a început să domnească spiritul neînțelegerii și al neîncrederii, sau și casa ta e pustie, sau aproape pustie? Ai grije, că ție mai mult decât altora îți sună cuvintele: „*Vai lumii de smintele...*“

Casa din Nazaret, „La casa santa“, cu vechimea ei și cu sfințenia ei și cu aducerile aminte legate de ea, să ne fie lumină și călăuză, să ne dea căldură și seninătate, pentruca să trăim după voiă lui Dumnezeu și după pilda dată de Familia Sfântă.

Op.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O jumătate de secol

Pentru presa română-unită, anul acesta e un an jubilar. Gazeta săptămânală „Unirea“ din Blaj împlinește 50 ani de existență.

Primul număr al gazetei a apărut în ziua de 3 Ianuarie 1891, dând răspuns întrebării, ce „flutura atunci pe buzele multor oameni binevoitori“: *Unde ești Blajule? Profesorii blăjeni Vasile Hossu, Augustin Bunea, Alexandru Grama și Vasile Șmigelschi au înțeles, că orașelul, de unde pe vremuri „a răsărit soarele Românilor“ nu mai poate rămânea fără o gazetă românească.*

Spiritus-rectorul întreprinderii a fost Vasile Hossu, care în consfăturile cu ceilalți trei tovarăși de muncă a turnat mereu untul de lemn al optimismului, combătând chiar și pesimismul lui Grama, neîmpăcatul dușman al pesimismului eminescian.

Chiar și primul număr al gazetei a fost cât se poate de reușit, pentrucă

rândurile tipărite izvorau din inimi curate. În editorialul acestui număr Vasile Hossu spunea, că la Blaj se desfășoară un steag de luptă pentru progresul și bunăstarea poporului român, plus pentru validarea principiilor eterne ale creștinismului în toate ramurile vieții românești.

Apariția gazetei „Unirea“ a avut un destul de puternic răsunet. Atât „Gazeta Transilvaniei“, cât și „Luminătorul“ au adresat întrebarea: care este programul noiei gazete? Vasile Hossu răspunde în numărul 3: Frontispiciul gazetei e împodobit cu două steaguri: cel al adevăratului creștinism și cel al adevăratului românism.

Martore sunt numerele, ce-au apărut de-atunci încoace, că dela acest program „Unirea“ nu s'a abătut niciodată și nici pe-o clipă. A trecut și „Unirea“ prin greutăți mari, dar le-a suportat cu tărie. Într'un timp a apărut de trei ori la săptămână, iar în

primul an al realizării idealului național, chiar zilnic. Oricum s'a prezentat, noi, Românii uniți ne putem lăuda, că de-o jumătate de veac încoace am avut la Blaj neconținut un steag mândru și curat, așa, cum îl contemplaseră marii întemeiatori.

Jubileul gazetei „Unirea” ar trebui sărbătorit, poate, în cadre cât se poate de festive. Dacă vremile nu îngăduie realizarea acestui prea îndreptățit deziderat, la toată întâmplarea n'ar strica, să se organizeze la Blaj o întrunire a gazetarilor și publiciștilor români-uniți, cari sărbătorind gloriosul trecut să discute și marea, importanta problemă

a organizării presei române-uite.

Gazetarii și publiciștii români-uniți sunt cei dintâi în drept să-și spună cuvântul în ce privește buna organizare a publicisticii române-uite.

Fiecare credincios adevărat român-uit sărbătorește cu drag jubileul gazetei „Unirea”. Cu drag sărbătorim și noi acest jubileu, dorind, ca steagul dela Blaj să fie și în viitor ceea-ce a fost în trecut. Ori cum va apărea în cea de-a doua jumătate de secol, — „Unirea” să fie mândria noastră a tuturor, să fie apărătoarea eternului adevăr, aceeaș gazetă românească și creștinească.

»C. C.«

Programul

serviciilor divine din săptămâna Sfintei Patimi, cari se vor face la biserica Catedrală „Schimbarea la Față” din Cluj, din zilele de 22—28 Aprilie 1940:

1. *Luni și Miercuri (22 și 24 Aprilie)*, dimineața la ora 7 liturghie; la ora 9 Orele Canonice, iar seara la ora 6 liturghia Înaintesfințitelor.

2. *Marți, în 23 Aprilie*, fiind sărbătoarea sf. Gheorghe, rânduiala sărbătorii se va împreuna cu rândulala zilei. La orele 10 a. m. va fi liturghia sf. Grigore cu ciasuri și însărat, iar seara la 6 se va oficia rânduiala Dupăncariului celui mare.

La liturghia de la 10 se vor putea cuminecă cei spovediți.

3. *Joi (25 Aprilie, Joia Mare)*, dimineața la ora 6½ liturghie; la ora 9 liturghie Arhierescă, pontificată de *Excelența Sa Dl. Episcop*; în cadrul acestei liturghii se va face sfințire de lectori (ceteți) a clericilor teologi din anul III., apoi sfințirea tainei sf. Mir, iar la sfârșitul liturghiei, se va face spălarea și sărutarea picioarelor alor 12 teologi de către *Excelența Sa*.

b) *Seara la ora 6*, slujba sfintelor și Dumnezeștilor Patimi a Domnului Nostru Isus Hristos, cu cetirea celor 12 Evanghelii, prima va fi cetită de *Excelența Sa*.

4. *Vineri (26 Aprilie, Vinerea Mare)*, a) dimineața la ora 9 Ceasurile Împărătești. b) *Seara la ora 4 și jum.*, Vecernia și Măneatul de Sâmbătă dimineața sau Prohodul Domnu'ui, pontificând *Excelența Sa*; va predica *Excelența Sa*. La sfârșitul slujbei, lumea se va încolona în procesiune afară în stradă. Procesiunea se va face pe străzile: Regina Maria, Piața Unirii, I. G. Duca, I. C. Brăteanu, Gh. Dima și se va intra iarăși în Catedrală. Procesiunea se va face în coloane de câte trei (3), fiecare creștin având luminare în mână. Incolonarea se va face în modul următor:

1) Crucea; 2) tineretul; 3) ordul terțiar cu steagul lor în frunte; 4) Agru-Comitetul bisericesc și reprezentanții diferitelor autorități; 5) studenții teologi; 6) Clerul; 7) Preoții în ornate; 8) *Excelența Sa*, purtând în procesiune Preasfântul Sacrament; 9) Cuvioasele Surori Calugărițe cu steagul lor; 10) Membrele din Reuniunea „Sfânta Maria”; 11) Membrele terțiare și 12) toți acei, cari doresc a se încolona în procesiune.

Lumea este rugată a se încolona în ordinea cea mai perfectă, este vorba de o procesiune cu Domnul; reculegerea e de dorit, fiind un moment solemn de manifestare creștinească și românească.

5. *Sâmbătă (24 Aprilie)*, la ora 7 liturghie; la ora 9 liturghia sf. Vasile cel Mare, împreună cu Vecernia și cu Cântările lui Moisi.

6. *Sâmbătă noaptea*, se va face Învierea la ora 12, pontificând *Excețența Sa Dl. Episcop*. Procesiunea se va face, ca și Vineri seara, iar după procesiune se va intra în biserică, unde apoi se va face sărutarea Icoanei Învierii.

b) *Duminică dimineată (28 April)*, la ora 7 liturghiile obișnuite; iar la ora 9 și jumătate liturghie Arhierescă, pontificată de *Excețența Sa*, când se face instalarea de canonic, va și predica, și se va citi Evanghelia în 8 limbi. Seara vecernia la ora 6, pontificată de *Excețența Sa*, cu cetirea Evangheliei în 8 limbi.

7. *Luni (29 Aprilie)*, la ora 7 și 8¹/₂ liturghiile obișnuite, iar la ora 10 liturgie capitulară, pontificată de Ilustrisimul Domn *Dr. Octavian Domide*. Seara la ora 6 Vecernie.

8. *Marți (30 Aprilie)*, la ora 7 și 8¹/₂ și 10 liturghiile obișnuite. Seara la ora 6 Vecernie.

9. *Vineri (26 Aprilie, Vinerea Patimilor)*, înainte de masă, îndată după terminarea Ceasurilor Împărătești, dela Catedrală, se va face o procesiune la Biserica Calvaria din Mănăsturi, unde se va face apoi Calea Crucii, și în-

toarcerea iarăși se va face în procesiune.

În decursul tuturor serviciilor divine, se vor afla preoți la îndemână pentru mărturisire.

Cluj, la 18 Aprilie 1940.

No. 40—1940 parohial.

Concurs

pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc la biserica din Cluj-Mănăștur I., tractul protopopesc Cluj-Mănăștur.

Se publică concurs la postul de cântăreț bisericesc, la biserica sus amintită din Cluj, str. Bisericii Nr. 15 (cartierul Mănăștur) pe lângă următoarele venite:

1. Locuință în natură cu grădina aparținătoare.
2. Circa 5 jug. teren cantoral.
3. Alte. circa 5 jug. teren al fostei școli profesionale.
4. Dela fiecare fum 20 lei, și
5. Terțialitatea din veniturile stolare, conform obiceiului local.

Reflectanții se vor prezenta în persoană pentru a cânta în fața poporului și vor înainta cerere la oficiul parohial protopopesc, extras de botez, diploma în copie autentică, iar certificatul despre purtarea morală și conduită îl va înainta direct oficiul parohial al concurentului.

Postul se poate ocupa cu data de 1 Mai 1940.

Cluj, la 1 Aprilie 1940.

CURATORATUL

Tuturor cititorilor noștri le zicem din prilejul sărbătorilor Învierii: „Hristos a înviat!”

Raportul general,

al Reuniunii diecezane de Misiuni sfinte, din eparhia de Cluj-Gherla, pe anul 1939

Publicăm mai la vale raportul anual despre activitatea Reuniunii de Misiuni diecezane, după datele centralizate la Conducerea Reuniunii.

Imprejurările grele, cari au ținut întreg anul trecut, au stânjenit într-o măsură oarecare și activitatea Reuniunii, dar membrii ei, toți Frații preoți din dieceză, au activat fiecare mai intens, ascultând spovediriile celor concentrați, sporind rugăciunile publice în biserici pentru pacea lumii și a țării, pentru unirea bisericilor creștine.

Operă misionară a făcut fiecare Frate preot, prin râvna depusă în adunarea ajutoarelor pentru familiile celor concentrați, și o mai fac până azi. Sinoadele de toamnă, împreunate cu sfinte misiuni, după Regulament, nu s'au putut ținea pretutindenea din cauza acelorași împrejurări cunoscute.

Reuniunea aduce și pe această cale mulțumită tuturor Fraților, cari și-au dat concursul la reușita misiunilor ținute. În împrejurările de azi, activitatea cât mai intensă din fiecare parohie, va fi principala operă misionară a noastră, a tuturor.

Dăm mai la vale datele asupra activității Reuniunii din anul 1939:

I.

1. *Romuli* (vic. Rodnei), 8—30 Ianuarie: cond. P. L. Manu, 5 pred., 300 cumin., ajutor Pr. G. Pop și P. Tofan.

2. *Telciu* (vic. Rodnei), 2—5 Martie: cond. P. L. Manu, 8 predici, 510 cumin., ajut. P. P. Tofan, I. Chitul, I. Pop și E. Demian.

3. *Cluj* (Catedrala „Schimbarea la Față”), 22—26 Martie: cond. Rdis. Dr. Gr. Strâmbu, 5 pred., 847 cumin.

4. *Cășeiu* (tr. Reteag), 24—26 Martie: cond. Prot. Dr. S. Chișu, 6 pred., 820 cumin., ajutor P. I. Cheresteș și A. Boldor.

5. *Bucium* (tr. Bucium). 14—15 August: cond. Clar. G. Iagăr, 3 pred., 839 cumin.

6. *Feiurdeni* (tr. Cluj), 14 Septembrie: cond. P. L. Florian, ajutor P. N. Opreș, A. Bacoțiu și P. Lehene, 146 cumin.

Totalul predicilor și cuminecărilor, parohiale: predici = 27, cuminecări = 3461.

II. Misiuni sinodale:

1. *Sânnicoara* (tr. Câmpia), 23—26 Martie: cond. P. L. Manu, 7 pred., 529 cumin., ajutor P. E. Măhăleanu, A. Pop. C. Ștef și preotul local.

2. *Gilău* (tr. Cluj-Mănăstur), 24—27 Martie: cond. Prot. Clem. Pandrea, 8 pred., 386 cumin.

3. *Căpâlnea* (tr. Reteag), 24—26 Martie: cond. Prot. T. Bocoșiu, 6 pred., 400 cumin., ajutor Pr. Ciurdărean.

4. *Băbdiu* (tr. Dej), 17—18 Mai: cond. Rdis. I. Marga, 5 predici, 62 cuminecări.

5. *Chiuza* (tr. Beclean), 27—31 Mai: cond. Prot. T. Bulea, 8 pred., 186 cumin., ajutor Pr. P. Scridon.

6. *Căprioara* (tr. Gârbcu), 30 Aprilie — 1 Mai: cond. Pr. G. Borz, 5 predici.

7. *Lujerd* (tr. Someș), 18—21 Mai: cond. Pr. C. Sabău, 331 cumin., ajutor Pr. Șt. Miclăuș.

8. *Plaiuri* (tr. Iara), 14—16 Octomvrie: cond. Pr. *E. Dulău*, 6 pred., 280 cumin.

9. *Oca-Dej* (tr. Dej), 24—26 Octomvrie: cond. Rdis. *I. Marga*, 7 pred., 7 cumin., ajutor Pr. *Mânzat*.

10. *Ilva Mare-sat* (vic. Rodnei), 27—30 Octomvrie: cond. Pr. *V. Henciu*, 7 predici, 222 cumin., ajutor P. *I. Costan*.

11. *Pâglișa* (tr. Someș), 13—15 Octomvrie: cond. Pr. *Dr. I. Pavel*, ajutor Pr. *M. Rațiu* și *A. Fărcașu*, 146 cuminecări.

Totalul: predici = 59, cuminecări = 2558, dela misiunile sinodiale.

Totalul general: predici 86 și cuminecări = 6020.

Cluj, la 31 Decemvrie 1939.

ss. **Păr. Pompeiu Onofreiu**
notarul Reun. diec. de Misiuni

ss. **Ioan Agârbiceanu** canon.
preș. Reuniun. diec. de Misiuni

FONDUL „REUNIUNEI DE MISIUNI SFINTE”

Bilanț general

la 31 Decemvrie 1939

ACTIV

PASIV

CASSA:		Fondul „Reuniunei de Mi-	
Numerar efectiv Lei	66.522	siuni Sfinte“	77.022
ACTII:			
La banca „Concordia“ 200			
bucăți No. 8.901—9.000 și			
No. 9.001—9.000, à 500 Lei	10.000		
La „Banca Românească din			
Valea Someșului“ 1 bucată			
à 500 Lei.	500		
	77.022		77.022

Cluj, la 31 Decemvrie 1939.

Controlor:

Păr. Emilian Lemeny

Casier:

Păr. Miron Pop

„CONCORDIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII SOCIETATE PE ACȚII IN GHERLA

ACTIVE	Bilanț la 31 Decemvrie 1939		PASIVE	
Cassa: numerar efectiv —	396.769.—		Capita social — — —	2000000—
Disponibil la bănci în țară	804.701—		<i>Fonduri de rezervă:</i>	
<i>Portofoliu de titluri:</i> Titluri rom. în portofoliu			a) Rezervă statuară — — —	440839—
a) Efecte publice cu venit fix v. n. 5000 v.r.	3000.—		b) Alte fonduri — — —	93006—
b) Acțiuni necontate cu venit variabil — — — « 50000 «	42000.—	45.000.—	<i>Fonduri de amortisment:</i>	
<i>Portofoliu de scont:</i> plătitibil în țară			Pentru creanțe dubioase	179960—
a) Cambii fără garanții în portofoliu — — —	101.400.—		Fond de pensii a funcționarilor	416468—
b) Cambii garantate cu ipotecă în portofoliu — — —	62.000.—	163.400.—	<i>Depuneri spre fructificare:</i>	
<i>Debitori:</i> din țară beneficiind de legea conversiunii din 1934 (cota redusă) în portofoliu		2985019—	Depuneri vechi reduse prin aranjament — — —	897582—
<i>Imobile:</i>			<i>Creditori:</i>	
a) Pentru uzul propriu —	1130000		Creditori reduși (rate întârziate) din țară — — —	156134—
b) Alte imobile — — —	292420	1422420—	Conturi diverse (creditoare)	1643871—
Conturi diverse — — —		11814—	<i>Beneficiul net:</i>	
			Beneficiul anului curent	1358—
		5829213—		
				5 29213—

Conturi de ordine

Cauțiuni statutare — — — — — 1583250 Deponenți ca cauțiunr statutare — — — — — 1593250—

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DEBIT	Contul profit și pierdere		CREDIT	
<i>Chelueli de administrație:</i>			Report din beneficiile anului precedent — — —	96—
a) Salarii și indemnizații	104000—		<i>Dobânzi încasate:</i>	
b) Diverse — — —	39803—	143803—	a) Dela portofoliu scont	18353—
Impozite — — —		21258—	b) dela debitori — — —	130015—
<i>Beneficiul net:</i>			Venitul imobilelor — — —	148368—
Beneficiulul anului curent		1353—		17955—
		166419—		166419—

Gherla, la 31 Decemvrie 1939.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Spre știre. La „*Librăria Diecezană*“ sunt gata pentru expediere un mare număr de *coale familiare*. Comandele se pot face și în scris și se vor efectua în ordinea sosirii lor. Rugăm comanda precisă și lămurită. Compactarea se poate face și anticipativ și ulterior.

Diracțiunea librăriei.

Tipografia Diecezană, Cluj, R. Maria 10. 1940. Pentru partea neoficială răspunde: păr. Silviu Popa